

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 14C/146/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4113207502
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2015:4113207502.12

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Lenkou Halmešovou v právnej veci navrhovateľky: M. J., nar. XX.X.XXXX, bytom O. - N. O. XXX/XX, zastúpená Mgr. Eva Braxatorisová, advokátka, so sídlom Bratislava - Trenčianska 17, proti odporcovi: L. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. - N. O. XXX/XX, zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Eva Hlaváčová, s.r.o., so sídlom Nitra - Farská 12, o vylúčení odporcu z nehnuteľnosti, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

Odporca **j e p o v i n n ý** zaplatiť súdny poplatok vo výške 33 eur na účet tunajšieho súdu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa návrhom doručeným súdu dňa 6.3.2013 domáhala vylúčenia odporcu z užívania rodinného domu súpisné číslo XXX, postavený na pozemku parcelné číslo XXX/X katastrálne územie X. O., zapísaný na LV č. XXXX. Zároveň sa domáhala, aby súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým by zakázal odporcovi vstupovať do rodinného domu súpisné číslo XXX, ktorý je postavený na pozemku parcelné číslo XXX/X v katastrálnom území X. O., zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX do času rozhodnutia vo veci samej. V návrhu uviedla, že s odporcom sú v súčasnej dobe manželia, z manželstva pochádzajú štyri deti, maloletí X., M. a L. a plnoletý B., v spoločnej domácnosti s odporcom bývala do januára 2013, kedy psychicky neunesla spoluzitie a spolu s deťmi odišla k matke, kde sa zdržiava doteraz. Dôvodom odchodu z domu bolo dlhodobé psychické a sexuálne násilie, ktoré sa prejavovalo v neznesiteľnej podobe počas posledných osem rokov. Zo strany odporcu nedochádzalo k žiadnym vážnym fyzickým útokom, jeho útoky mali predovšetkým charakter psychického násillia a nešlo o spôsobenie fyzickej bolesti, ale poníženia, kedy sa dostávala najmä bezdôvodné facky. Manžel sa k nej správal hrubo a ponižujúco, často krát bezdôvodne nadával, osobitne zle znášala manželov sexuálny apetít, ktorý je nadmerný a zameraný na rôzne neobvyklé sexuálne praktiky, ktoré jej nevyhovovali. Z domu odišla 11. 1. 2013 a vtedy išla na políciu, dôvodom boli udalosti z konca minulého roku. Deti, okrem M., sa dňa 15. 1. 2013 vrátili späť domov, podľa jej názoru preto, že ich otec citovo vydieral a v súčasnosti deti používa na to, aby ju znovu získal. Manžel sa snaží momentálne všetko napraviť, pretože si uvedomuje, že o všetkom vypovedala. Podľa informácií začal navštevovať psychiatriu a psychológa, snaží sa ju kontaktovať, aby vyhľadali poradňu a manželstvo zachránili. Navrhovateľka však nie je schopná s ním komunikovať a o záchranu manželstva ani nemá záujem, pretože voči manželovi cíti iba strach a odpor. Je nevhodné, aby deti zostávali v prostredí otca, ktorého správanie je nevypočítateľné a silne manipulujúce.

Súd uznesením č.k. 14C/146/2013- 31 zo dňa 14.3.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 5Co/142/2013-84 zo dňa 17.5.2013 rozhodol o návrhu na predbežné opatrenie tak, že : Súd zakazuje odporcovi vstupovať do rodinného domu súpisné číslo XXX, ktorý je postavený na pozemku parcelné číslo XXX/X katastrálne územie X. O., zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX, do rozhodnutia vo veci samej.

Oporca v priebehu konania podal dva krát návrh na zrušenie predbežného opatrenia, a to dňa 10.1.2014, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením č.k. 14C/146/2013-188 zo dňa 1.4.2014 a tiež návrh dňa 4.8.2014, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením č.k. 14C/146/2013-227 zo dňa 29.12.2014, o oboch návrhoch tak, že súd návrh odporcu na zrušenie predbežného opatrenia zamietol.

Právna zástupkyňa navrhovateľky na pojednávaní uviedla, že žiada, aby bol odporca vylúčený z užívania nehnuteľnosti ktorá je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov, účastníkov konania z dôvodu dlhodobého psychického, fyzického, ekonomického a sexuálneho násillia. Tieto skutočnosti preukázali opísaním skutkov a skutočností tak v návrhu, ako i v ďalších vyjadreniach, podaním trestného oznámenia a výsluchom mal. detí. Trestné konanie je vedené pod sp. zn. ORP-61-OVK-NR/2013. Dňa 12.4.2013 sa navrhovateľka nasťahovala späť do predmetnej nehnuteľnosti a táto je v súčasnej dobe ňou obývaná. Mal. X. sa nasťahoval k otcovi, ktorý žije u svojej matky. Psychické násillie zo strany odporcu voči navrhovateľke naďalej pokračuje, tento ju neustále kontaktuje, čo hraničí s prenasledovaním. Keďže v predmetnej nehnuteľnosti účastníci konania spolu nebyvajú nedochádza k fyzickým útokom predbežné opatrenie splnilo svoj účel a je vydané dôvodne. Na ďalšom pojednávaní uviedla, že so závermi v trestnom konaní, rozhodnutiami OČTK nesúhlasí. V tomto konaní ide najmä o to, že spolunažívanie účastníkov konania je neznesiteľné a je preto potrebné poskytnúť občiansko-právnu ochranu navrhovateľke pred násillím zo strany odporcu. Poukazuje tiež na prvú výpoveď v trestnom konaní mal. L. J., kde hovorí o fyzickom násillí otca a tiež na lekársku správu týkajúcu sa detí L. a M.. Je prirodzené, že časom sa výpovede detí stanú rozporuplné, keďže časom situáciu vnímajú inak. Poukazuje na to, že matka s dcérou naďalej navštevuje Centrum Slniečko. Matka má stále zdravotné problémy z dlhodobého stresu. Tiež poukazuje na ZP znalca E., ktorý vyzdvihol vierohodnosť výpovede navrhovateľky. Má za to, že naďalej je dôvodné chrániť navrhovateľku a jej deti pred následkami spolužitia účastníkov v spoločnej domácnosti. Ostatný návrh odporcu na zrušenie predbežného opatrenia obsahuje totožné dôvody ako sú uvedené aj v jeho odvolaní a predchádzajúcom návrhu na zrušenie predbežného opatrenia. Tiež poukazujem na to, že trestno právne posúdenie skutku nie je relevantné vo vzťahu k tomuto konaniu . Navrhovateľka má záujem sa finančne vyporiadať s odporcom v rámci BSM. I keď nehnuteľnosť rodinný dom je v BSM, pozemok na ktorom dom stojí, je vo výlučnom vlastníctve navrhovateľky, preto ani by nebolo možné obmedzenie užívacieho práva pre odporcu z dôvodu prístupu, ako aj dispozičného riešenia domu. Navrhovateľka naďalej platí úver, ktorý súvisí s nehnuteľnosťou a má záujem sa následne finančne vyporiadať s odporcom. Keďže všetky doklady zbral odporca tieto si teraz navrhovateľka pracne zabezpečuje.

Navrhovateľka na pojednávaní uviedla, že po 20 rokoch manželstva s odporcom už nevládala znášať psychické a iné násillie odporcu voči nej. Bola psychicky vyčerpaná, nevládala už správanie odporcu prijímať, preto sa rozhodla, že odíde spolu s deťmi z domu a bude bývať u svojich rodičov. Počas tohto spolužitia sa odporca dopúšťal voči nej rôznych foriem násillia a to fyzického v podobe faciek a úderov do hlavy, psychického - vo forme žiarlivostných scén a ponižovania, ekonomického - tým, že som nemala prístup k financiám a ani nemohla o spoločných financiách rozhodovať a sexuálneho v tom smere, že ju nútil k praktikám ktoré jej nevyhovovali, najmä k styku s inými osobami a násillného správania odporcu počas sexu. Dcéra jej viac krát v posteli povedala, že kedy sa už toto všetko skoční, ale ak si to ona želá, tak to ešte vydrží. Z ich manželstva podchádzajú štyri deti B. ktorý je t.č. plnoletý, nar. XX.X.XXXX, L., nar. XX.X.XXXX, X., nar. XX.XX.XXXX a M. nar. XX.X.XXXX. Z dôvodov násillia, ktoré uviedla, podala na odporcu trestné oznámenia. Bála sa predovšetkým o psychický vývin ich detí, ktorým odporca dával zlý príklad správania a bála sa toho, aby sa deti nezačali správať ako on. V súčasnej dobe sú stále manželia, je vedené rozvodové konanie na tunajšom súde v ktorom má byť 21.2.2014 vyhlásený rozsudok. K dnešnému dňu vďaka predbežnému opatreniu vydaného súdom žije v nehnuteľnosti, teda v ich dome spolu so M., L. a B.. Syn X. žije s otcom. Oporca pred každým rozvodovým konaním, ktorých bolo niekoľko sa pokúšal cez deti riešiť ich vzťah, vyvíjal nátlak na deti a chcel, aby vzťah obnovili. Jeho správanie je také, že keď odíde, telefonicky ju kontaktuje, po odchode z domu ju prenasleduje, snaží sa spojiť s ňou pri rôznych príležitostiach. Syn L. bol v roku 2013 v nemocnici, kde ho chodila navštevovať, v tom čase tam bol aj odporca a raz z nemocnice išiel za ňou celou cestou, pýtal sa jej na dôvod prečo to

urobila, a keď mu povedala že s a s ním nechcem viac rozprávať , vulgárne jej nadával. Na pojednávaní zo dňa 2.3.2015 uviedla, že v súčasnosti je odporca pozorný, pozýva ju na obedy, ale ona s ním odmieta akýkoľvek kontakt a komunikujú spolu len ohľadom detí. M. sa stretáva s otcom kedy chce, keď sa však od neho vráti je podráždená. Minule jej povedala, že ošklbala otca o všetky peniaze, čo jej musel vsunúť odporca, sama by to nepovedala. Deti sa teda stretávajú s otcom kedy chcú. Odporca koncom leta minulý rok, keď ona bola s deťmi na dovolenke, vstúpil do rodinného domu, pričom porušil súdny príkaz. Odporca sa zmenil po rozvođe lebo deti ho vnímajú inak, keďže im všetko kupuje je benevolentný, najmä vo vzťahu k M.. Vo vzťahu k nej, keď ju pozýva na obedy je milý, keď to odmietne, je podráždený.

Právny zástupca odporcu na pojednávaní uviedol, že celé konanie je zo strany navrhovateľky účelové, nakoľko sa domnievajú, že má vzťah s iným mužom a rozhodla sa týmto spôsobom odporcu zničiť, rozbiť rodinu, odvrátiť deti od otca, čoho dôkazom je aj samotný mal. X.. Dávid by sa určite nevracal k niekomu, kto by mu ubližoval, či už fyzicky, alebo psychicky alebo bol tyranom. Poukazuje na výsledky dokazovania v trestnom konaní a to najmä na výsledky znaleckého dokazovania, kde znalec jednoznačne konštatoval, že navrhovateľka netrpí syndrómom týranej osoby, a v ich vzťahu sa nejedná o vzťahy agresora a obeť. Ak by malo byť nariadené predbežné opatrenie pri každej manželskej hádke, asi ani jedno manželstvo na Slovensku by neexistovalo. Medzi účastníkmi konania ide o klasickú manželskú krízu a nie o týranie blízkej či zverenej osoby. Predbežné opatrenie stratilo na dôvodnosti a jeho pretrváváním sa spôsobuje neadekvátny zásah do vlastníckeho práva odporcu.

Odporca na pojednávaní uviedol, že všetky tvrdenia navrhovateľky sú nadnesené, vykonštruované a sú doplnené je výmyslami. Celé je to účelové, smerujúce k tomu, aby sa ho zbavila, uprednostňovala stretávanie s inými mužmi či chlapcami. On žije v súčasnej dobe u matky spolu so synom X. keďže bol násilne vykázaný z domu. Absolútne popiera fyzické násilie, žiadne z jej strany voči navrhovateľke nebolo. K psych. násiliu sa nevie vyjadriť, nakoľko nie je odborník, ale podľa neho k žiadnemu psychickému násiliu medzi nimi nedochádzalo. Fungovali ako riadna bežná rodina s hádkami i konfliktami pri riešení bežných rodinných záležitostí. Absolútne odmieta ekonomické násilie, nakoľko 20 rokov živil celú rodinu, snažili sa získať peniaze kde sa dalo, mali spoločné peniaze, z ktorých si každý zobral toľko, koľko potreboval. Tieto boli voľne uložené v kuchyni. Nie je pravdou, že by neprispieval alebo navrhovateľke žiadne peniaze nedával. Rozhodne popiera sexuálne násilie. Sama navrhovateľka ho viac krát žiadala o rôzne sexuálne praktiky. Mali voľný sexuálny život, nebránili sa žiadny situáciám ani sexu na verejných priestranstvách. Nie je pravdou, že by navrhovateľku v súčasnej dobe prenasledoval. Sama vyhľadáva rôzne príčiny. Deti absolútne nestresuje. Žijú v jednej dedine, je zničený psychicky z výhražných listov od jej advokátky, je psychicky vyčerpaný v dôsledku čoho musel byť aj hospitalizovaný v nemocnici. Navrhovateľku nevyhľadáva, ani sa netuži s ňou stretnúť, práve ona sama zisťuje, kde chodí, aby to mohla voči nemu zneužiť. Nevie vylúčiť náhodné stretnutia v meste nakoľko tu obidvaja pracujú.

Čo sa týka detí s týmito sa stretáva pravidelne, so M. vtedy keď jej to dovoľia. V septembri 2013 sme boli spoločne na týždeň v X.. Peter ho pravidelne navštevuje, on väčšinu času trávi u frajerky, L. ho navštevuje v rámci možností, nakoľko chodí tretí rok na strednú školu, keď mu to vyučovanie dovoľí. Sú v kontakte aj telefonicky. X. býva s ním u mojej matky. Aj na pojednávaní z 9.12.2014 uviedol, že s deťmi sa naďalej stretáva a ich vzťah s nimi je omnoho intenzívnejší, ako by ani neboli rozvedení, funguje s deťmi bez prítomnosti ich matky. Čo sa týka vzťahu k mal. L. a M. nie je tam žiaden problém, aj včera ich viezol k lekárovi, keďže sú chorí, bežne deti vozí do školy. Dcéra M. ku nej príde spontánne kedy chce, hocikedy si telefonujú, alebo pre ňu chodí v zimnom období on. Navrhovateľka mu v styku s deťmi nebráni. Čo sa týka jeho vzťahu k navrhovateľke bavia sa spolu normálne, navrhovateľka mu odpovedá na telefonáty, sú v telefonickom kontakte takmer každý deň ohľadom detí. Osobné stretnutia sú viac menej náhodné, alebo keď si niečo musia podať. Keď do ich komunikácie nezasahuje napr. svokra, tak nemajú žiadne konflikty a riešia len veci ohľadom detí.

Je pravdou, že sa aj psychicky zrútil a bol hospitalizovaný, bolo to v období keď jednak odišla navrhovateľka z domu, tri mesiace nato mu zomrel otec, ktorý mal rakovinu a zároveň sa začalo trestné konanie. Potom mu navrhovateľka sľúbila, že by sa vrátila ak by som začal chodiť k psychológovi. On začal navštevovať MUDr. N. v poliklinike na Chrenovej. Najskôr pravidelne každý mesiac, bol tam asi 10 až 14 krát. On sa chce vrátiť do spoločného domu kvôli deťom, aby bol po celý čas s deťmi a tiež na ne dohliadal, nakoľko má informácie, že so synom B. sú problémy.

Svedkyňa Mgr. W. N., sestra navrhovateľky na pojednávaní uviedla, že sestra sa jej bála zdôveriť. Často jej telefonovala, potom keď prišla k nej, videla že je uplakaná, ale nikdy jej nepovedala bližšie

konkrétosti ohľadom spolužitia s odporcom. Ona s ním tiež mala konflikt keďže jej dával sexuálne návrhy, ona ho odmietla a vyvrcholilo to pred 8 rokmi, keď sa ju pokúšal bozkávať a ona utiekla. Napriek tomuto incidentu sa vrátil a navrhol jej, či s ním a jej sestrou nepôjde do trojky a odvtedy sa nerozprávajú. Ona sa dozvedela o jeho výbuchoch hnevu vždy dodatočne, sestra to vždy bagatelizovala, znášala jeho neprimerané nadávky a ona jej hovorila, že to nie je normálne. Až ku koncu jej povedala, že už to nemôže ďalej znáša, že nebude takto žiť. Ona jej tiež hovorila, že nemá dispozičné právo k účtu, vždy si musela pýtať povolenie od odporcu. O tejto situácii vedeli ich rodičia a určite rodičia odporcu, ale tiež susedia, ktorí počuli výbuchy hnevu odporcu, ako aj vulgárne nadávky na deti a sestru. V súčasnosti vie, že musia komunikovať spolu kvôli deťom, plateniu výdavkov, zdravotného stavu detí. Inštruovali ich takto aj kolízny opatrovník, že je nevyhnutná komunikácia kvôli deťom. Čo sa týka detí, malá M. to vnímala tak, či v každej rodine otec tak kričí, vie že chlapci sa ho báli, robili všetko preto, aby bol v dome klud, nakoľko odporca sa správal nevypočítateľne. Po rozvoде sa odrazu správa tak, že je dôležitý otec a všade chodí s deťmi, predtým to tak nebolo. Keď bolo treba ísť s deťmi na pohotovosť išla ona a nie on. V súčasnosti si odporca deti kupuje, dáva im to, čo nikdy nemali, darčeky, výlety, kino, teda to, načo predtým nemali peniaze. Vie, že aj malá M. ide s otcom len preto, že musí. V súčasnosti je už s deťmi menej často v kontakte.

Svedok R. Z. na pojednávaní uviedol, že matka navrhovateľky je jeho sesternica a tiež u neho jej matka pracuje. Vie sa vyjadriť ohľadom spolužitia účastníkov v tom, že asi pred dvomi rokmi v januári niesol matke navrhovateľky výplatu, a keď chcel vojsť do domu počul veľký rev a plač. Potom z izby vyšla aj M. s malou M., obe plakali. Na to mu vysvetlili, že malá M. sa veľmi vyplašila, keď videla jeho siluetu, myslela si, že je to jej otec. Bolo to v období, keď navrhovateľka s deťmi odišli od odporcu a navrhovateľkina matka mu potom porozprávala, o tom, ako spolu žili, o čom on dovtedy nemal vedomosť.

Svedok L. J. na pojednávaní uviedol, že účastníci konania sú jeho rodičia. On býva v súčasnosti s matkou, s otcom sa stretáva kedy chce, príde za ním. V minulosti, keď spolu rodičia bývali sa otec k matke správal zle, ale už si vstúpil do svedomia a ja si osobne myslím, že odkedy s rozviedli, tak sa zmenil. Tá zmena je v tom, že už nekričí, nedovoľuje si veci čo predtým, v súčasnosti by si nič také nedovolil. Keby mali rodičia bývať spolu v ich dome, tak otec by tam určite býval, ale matka by s ním nebývala, jeden by sa určite z nich odsťahoval. Myslím si, že v súčasnosti matka z otca strach nemá, ale už mu neverí. Odkedy má otec zákaz vstúpiť na ich pozemok, vie, že jeden krát prišiel k nim na pozemok, keď ho on zavolať, lebo tam niečo betónovali a pokašľali to, tak mu volal, aby im prišiel pomôcť, on sám ani nechcel.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov L. J., W. N., R. Z., oboznámením sa s návrhom, správa Centrum Slniečko zo dňa 4.3.2013 čl. 5-8, výpis z LV č. XXXX, rodné listy detí na čl. 10-15, zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného M. J. z 22.1.2013 čl. 16-20, zápisnica o výsluchu svedka mal. L. J. z 22.1.2013 čl. 21-24, uznesenie OS Nitra 14C/146/2013-31, odvolanie odporcu čl. 37-40, vyj. odporcu zo dňa 15.4.2013 k návrhu navrhovateľky na rozvod manželstva čl. 58-66, podanie správy ZŠ Vinodol na mal. M. a X. čl. 67-68, lekárska správa L. J. zo 17.1.2013 na čl. 72, potvr. o oznámení vo veci priestupu proti občianskemu spolunažívaniu čl. 73, fotokópie žiackej knižky X. J. čl. 74-77, uznesenie KS Nitra 5Co 140/2013 - 84, návrh na zrušenie predbežného opatrenia zo dňa 10.1.2014 čl. 95-101, správa zo psych. konzultácie zo dňa 4.7.2013 týkajúca sa mal. detí čl. 107, informatívna správa z konzultácie L. J. zo dňa 23.8.2013 čl. 109, uznesenie OS PZ v Nitre dňa 4.7.2013 čl. 110-111, ZP Mgr. N. E. čl. 112-122, vyj. navrhovateľky k návrhu odporcu na zrušenie predbežného opatrenia zo dňa 2.2.2014, uznesenie OP Nitra zo dňa 5.9.2013 čl. 129-133, zápisnica o pojednávaní zo spisu 24P 100/2013 zo dňa 3.6.2013 čl. 134 - 137, návrh na vydanie predbežného opatrenia navrhovateľky patriaci do spisu 13P 310/2013 čl. 140-144, správa UPSVaR k mal. deťom zo dňa 9.10.2013 čl. 145-146, uznesenie KS Nitra 25CoP/74/2013 - 66 čl. 155-156, uznesenie 13P 310/2013-32 zo dňa 31.10.2013 čl. 157-160, zápisnica z pojednávania 24P 100/2013 zo dňa 4.2.2014 čl. 161-162, správa ÚPSVaR Nitra na čl. 185, správa Obce O. na čl. 186, uznesenie OS Nitra č.k. 14C/146/2013-188, správa ORPZ Nitra na čl. 193, návrh na zrušenie predbežného opatrenia na čl. 202-204, záznam o odložení vecí Okresný úrad Nitra na čl. 207, z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-61/OVK-NR-2013 - uznesenie ORPZ Nitra zo dňa 18.3.2014, uznesenie Okresná prokuratúra Nitra zo dňa 6.6.2014, z pripojeného spisu 24P/100/2013 najmä rozsudok č.k. 24P/100/2013-141 zo dňa 21.2.2014 a rozsudok KS v Nitre 9CoP/23/2014-166 zo dňa 19.6.2014, správa klinického psychológa PhDr. B. N. zo dňa 17.12.2014 na čl. 226, uznesenie OS Nitra 14C/146/2013-227 - 231, správa Centrum Slniečko n.o. zo dňa 22.12.2014 čl. 234-235, lekárska správa čl. 240, rozhodnutie Okresného úradu Nitra odbor

VVS o zastavení konania čl. 241-242 zo dňa 15.12.2014, správa ÚPSVaR Nitra zo dňa 27.2.2015 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

K návrhu navrhovateľka pripojila Správu zo sociálneho poradenstva Centra Slniečko, n.o., zo dňa 4.3.2013, zo záverov ktorej vyplýva, že v čase, keď navrhovateľka vyhľadala odbornú pomoc, boli aktuálne prítomné výrazné znaky úzkostného a depresívneho prežívania, dominoval u nej strach z možného útoku alebo manipulovania a vydierania zo strany manžela. U maloletej M. prevláda silný strach zo stretnutia s otcom, pociťuje strach pri spomienkach na otca a v rozhovore odmieta možnosť vrátiť sa k nemu. Dieťa je silne emocionálne naviazané na matku, pri ktorej sa cíti bezpečne a s ktorou chce zostať. Dôvodom strachu maloletej je správanie otca z dôvodu, že brata zbil tak, že museli ísť na pohotovosť, raz zbil aj ju, potom sa docikala v posteli. Je v záujme maloletého dieťaťa zostať v starostlivosti matky a vzhľadom na opisovaný násilnícky sa javiaci charakter otca maloletej, považuje psychologička za potrebné zváženie vhodnosti pobytu ostatných maloletých detí u otca.

Z aktuálnej správy Centrum Slniečko, n.o. zo dňa 22.12.2014 vyplýva, že maloletá M. J. bola do poradenského zariadenia centra Slniečko privedená 23. 1. 2013 svojou matkou, M. J.. Cieľom psychologického poradenstva pre maloletú M. je stabilizácia maloletej v rodine, ktoré nie je úplná, lebo rodičia sa rozviedli. Pri prekonávaní tohto stavu jej pomáhajú naše sedenia aj aktívna spolupráca na nich. Prebieha u nej nácvik znovuobjavenia optimálneho fungovania psychických a sociálnych činností a nácvik emočnej a korektívnej skúsenosti.

Zo správy ÚPSVaR Nitra, odboru sociálnych vecí a rodiny zo dňa 9.10.2013 (ku konaniu sp.zn. 13P/310/2013) ohľadom zverenia mal. detí rodičom vyplýva, že pohovor s mal. M. a L. bol vykonaný s každým dieťaťom zvlášť. Mal. M. navštevuje 3. Ročník Základnej školy vo O.. Povedala, že býva spolu so svojou mamou a dvomi bratmi L. a B. v rodinnom dome. M. uviedla, že ona by aj chcela bývať s mamou naďalej a s otcom sa stretávať kedykoľvek. Tak to je aj teraz a tak sa jej to páči. L. navštevuje 3. Ročník Stavebnej priemyslovky. Vyjadril sa, že jemu je jedno u koho bude, či u matky alebo u otca. V súčasnosti je u matky, ale s otcom sa stretáva kedykoľvek, ako často chce. Rozumie si s obidvomi rodičmi. Ohľadne brata X. sa vyjadril, že k matke chodí ale nie príliš často, býva u otca a tak chce aby to aj ostalo.

Z ďalšej aktuálnej správy zo dňa 27.2.2015, kde bolo vykonané šetrenie ohľadom správania maloletých detí J. vo vzťahu k otcovi (odporcovi) vyplýva, že v čase šetrenia sa doma nachádzala aj mal. M., ktorá práve prišla od otca, vykonali pohovor s mal. dieťaťom zameraný na stretávanie sa s otcom. Mal. uviedla, že ona sa s otcom stretáva kedy chce, zavolá mu a spolu sa dohodnú. S ocinom sa stretáva najmä u neho, on teraz býva s babkou. Mal. M. sa vyjadrila, že je spokojná s tým ako sú stretnutia s otcom doteraz, takto sa jej to páči a nechcela by na tom nič meniť. Spýtali sa mal. či by chcela niečo zmeniť na tom, ako to je doteraz, uviedla, že nie. Dňa 27.2.2015 vykonali pohovor s mal. X.. X. je inteligentný mládenec, s rozvinutými komunikačnými schopnosťami. X. uviedol, že s otcom má veľmi dobrý vzťah, rozumie si s ním a je rád, že je zverený práve otcovi. S matkou sa stretáva asi tak 1 krát do týždňa, kedy ide k nej domov. Mal. sa vyjadril, že do tohto domu nechodí až tak rád, je to však kvôli tomu, že sa tam často stretne s matkou rodinou (stará matka a krstná), s ktorými má zlý vzťah. Mal. sa vyjadril, že aj mama v čase keď je v prítomnosti svojej matky sa správa úplne inak ako keď tam babka nie je. S otcom nemá žiadny problém, s matkou sa v súčasnosti moc nebaví. X. sa vyjadril, že so súrodencami si rozumie a aj s nimi má dobrý vzťah.

Zo správy PhDr. B. N., PhD., klinického psychológa vyplýva, že L. J. (odporca) navštívil jeho ambulanciu 1x dňa 15.1.2013, doteraz celkovo 16 x Kvôli partnerským aj rodinným problémom. Uvedomoval si svoj podiel viny na rozpade manželstva, no vnímal chyby aj na manželkinej strane. Aktuálne cíti krivdu, že nemôže chodiť domov, hoci podľa neho nebolo dokázané, že by bola ním manželka týraná. S deťmi sa pravidelne stretáva a majú údajne dobrý vzťah. Javí sa, že má náhľad na aktuálnu rodinnú situáciu, má záujem o ďalšie rozvíjanie vzťahu s deťmi. Vysoko pravdepodobne nie je ešte vysporiadaný s rozpadom manželstva.

Z vyšetrovacieho spisu ORPZ Nitra, ČVS: ORP -61/OVK-NR-2013 vyplýva, že navrhovateľka dňa 11.1.2013 podala trestné oznámenie na manžela L. J., ktorý ju aj jej deti asi 8 rokov psychicky a fyzicky týra. Uznesením zo dňa 18.1.2013 bolo začaté trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Ttestného zákona.

V danej veci bol vypracovaný znalecký posudok č. 30/2013 znalcom Mgr. N. E. zo dňa 22.6.2013, ktorých záveroch uviedol : Svedkyňa M. J. je nadpriemerne mentálne, sociálne i citovo zrelá osobnosť. Je schopná správne vnímať a reprodukovat' udalosti a okolnosti v súvislosti s konaním podozrivého. Nemá

žiadnu mentálnu, osobnostnú, či afektívnu poruchu, ktorá by znižovala jej vierohodnosť. Jej reprodukcia udalostí je autentická, plastická a v celku aj informatívna. U svedkyne nie sú prítomné žiadne symptómy duševnej poruchy či reaktívneho stavu. Vzhľadom k rozhodnutie svedkyne k rozvodu prežíva anticipačnú úzkosť z možných reakcií manžela a takisto z možných postojov detí. Svedkyňa nemá príznaky týranej osoby, nie sú v jej v súčasnom psychickom prežívaní ani v psychologickú štruktúre osobnosti žiadne duševné poruchy, resp. osobnostné vlastnosti, ktoré by mohli súvisieť s konaním manžela voči jej osobe. Nenarušilo sa jej správanie, sociálne ani pracovné fungovanie. Menovaná je autonómna vo svojom konaní. Vzťah medzi ňou a podozrivým manželom nie je vzťahom obeť a agresora. Svedkyňa však prežíva intenzívne psychologický stres z možných kolízií pred rozvodovým konaním.

Uznesením vyšetrovateľa OR PZ SR, Nitra, č. ORP-61/OVK-NR-2013 zo dňa 18.3.2014 bola trestná vec, v ktorej bolo začaté trestné stíhanie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) TZ, ktorého sa mal dopustiť L. J. postúpená na prejednanie Okresnému úradu Nitra, odbor všeobecnej vnútornej správy, lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol Obvodný úrad posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zákona o priestupkoch. Z odôvodnenia vyplýva, že vo veci bola vypočutá poškodená M. J., ktorá okrem iného uviedla, že išlo najmä o psychické násilie zo strany manžela za posledných 8 nárokov ich spoločného života a to najmä o jeho náhle, neopodstatnené výbuchy hnevu, čo sa dialo asi tak v priemere raz za mesiac. Tiež poškodená popisuje, že má manžel od nevyžadoval sex, čo bolo dosť často a v určitom období aj denne, je to však nevhodné, ale prekážali jeho občasnú čudnú sexuálne praktiky, s ktorými však nebola stotožnená. Za posledných 10 mesiacov sa týranie prejavovalo v tom, že manžel jej dával rôzne šeky, ktoré mala ona platiť, ďalej manžel navštevoval rôznych ľudí po dedine za účelom diskreditácie jej osoby, robí jej drobné schválnosti na prebiehajúcom súdnom procese, citovo vydiera jej detí a huckal ich proti nej, obťažuje ju telefonátmi. Ďalej bol vypočutý ako svedok syn B. J., ktorý uviedol, že medzi rodičmi boli klasické hádky, v poslednej dobe aj kvôli peniazom a otec je žiarlivý, nepáčilo sa mu, keď mama chodila domov z práce s jedným vojacom. Nevšimol si, že by bola matka zbitá alebo by mala nejaké modriny, mala byť otcom raz alebo 2 krát fyzicky napadnutá ale maximálne to bola facka o čom vie. Raz uderil aj brata, ale nevie uviesť za čo to bolo. Na otázku či je otec agresívny typ uviedol, že všetko záleží od situácie, myslí si, že je prchkejší v niektorých situáciách, on by reagoval inak ako otec. Svedok L. J. uviedol, že matka už podľa neho otca nemá rada, otec ju ľúbi, chcel by sa vrátiť domov. Bol svedkom hádok medzi rodičmi bolo to viackrát, podľa neho kvôli zbytočnosťam, kvôli otcovej výbušnosti. Videl ako otec fyzicky napadol matku bolo to už dávnejšie, mal vypité a vtedy zbil všetky ich. Jeden krát zbil aj je jeho, potom už nie je. V už iba naň ich nadával a kričal, vulgárne sa vyjadroval. otec je v pohode, keď má dobrú náladu, jedine, keď mu preto nie je s celým, je nervóznym a búcha po niečom, nadáva. On nepocituje správanie obce ako týranie svojej osoby. Manžel poškodenej L. J. uviedol, že vo vzťahu sa občas hádali, všetko bolo tak, ako vo väčšine rodín, kde vychovávajú 4 deti. Následne vysvetľuje jednotlivé situácie z minulosti, ktoré sa mu kládli za vinu. V ďalšom uznáva svoju vinu v tom ohľade, že precítil, že rodina sa rozpadá, kvôli tomu, že niektoré situácie nevyužil práve najvhodnejším spôsobom, snažil sa rodinu zachrániť ako celok, a nakoniec všetky tieto snahy nestretli s pochopením, práve naopak otočili sa proti nemu. V súčasnosti sa už zmieril s rozvodom s manželkou, aj keď prejavuje ľútosť nad tým, že sa rozchádzajú. Deti s ním vychádzajú normálne, žiaden z nich z neho obavu nemá, tešia sa z jeho príchodu, či návštevy. Tiež bola vypočutá Mgr. S. X., sociálny poradca a terapeut v organizácii Slniečko, ktorá uviedla, že pani M. J. vyhľadala pomoc v ich organizácii. Podľa jej názoru, na základe toho, čo jej povedala klientka, v tomto prípade nešlo len o nejaký konflikt medzi manželmi, ale išlo o dlhotrvajúce násilie zo strany manžela a to predovšetkým psychické, sociálne, ekonomickej a bol tam aj sexuálne, ktoré malo kulminovať v čase, keď pani J. nastúpila do práce. Uviedla, že pani J. pravdepodobne trpela psychickým násilím, po syndróm týrania u nej nebol prezentovaný. Pani J. ukončil svoju terapiu v ich zariadení niekedy v auguste 2013 a ďalej pokračoval len v právnom poradenstve.

Vzhľadom k uvedenému nemožno počínanie L. J. kvalifikovať ako zločin týrania blízkej a zverenej osoby, nakoľko pri komplexnom rozbere psychologickú situáciu predmetnej rodine, nie je zrejmá z subjektívna stránka skutkovej podstaty trestného činu, teda úmyselné viacnásobne sa opakujúce, respektíve trvalo alebo dlhodobo pôsobiace konanie z jeho strany, kde aj absentuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti s určitým správaním, ale skôr jeho počínanie možno kvalifikovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b) Zákona o priestupkoch.

Uznesením Okresnej prokuratúry Nitra zo dňa 6.6.2014 bola sťažnosť poškodenej M. J. proti uzneseniu vyšetrovateľa OR PZ SR, Nitra, č. ORP-61/OVK-NR-2013 zo dňa 18.3.2014, ktorým bola postúpená trestná vec, zamietnutá, pretože nie je dôvodná. V odôvodnení okrem iného uvádza, že medzi tvrdeniami

poškodenej a svedkov sú teda značné rozdiely a aj keď poškodená tvrdila, že má svedkov, ktorí potvrdia tyranizujúce správanie podozrivého, ide iba o jej subjektívne tvrdenie, subjektívnu interpretáciu situácie v ich rodine, ktorá však nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Ani jeden svedok nepotvrdil, že správanie podozrivého prekračovalo akceptovateľnú hranicu, naopak, deti sa postavili skôr na stranu otca, podozrivého, ako na stranu matky, poškodenej a aj vysvetlili prečo. S deťmi boli vykonávané pohovory bez prítomnosti rodičov (v rámci rozvodového konania) a ani tu deti (vo veku 19, 17, 15 a 9 rokov) nevyjadrili žiadne obavy alebo strach z otca a chceli s otcom žiť v spoločnej domácnosti. Aj keď uviedli, že otec občas vybuchol, zároveň priznali, že vždy mal na to dôvod (čo napokon pripustila aj poškodená), určite nikoho netýral. Zo všetkých týchto dôkazov vyplýva, že iba poškodená tvrdí, že správanie podozrivého voči nej a voči ich spoločným deťom bolo týraním. Takéto tvrdenie vzhľadom na vykonané dokazovanie vyznieva veľmi nevierohodne, pretože poškodená nevedela uviesť žiadne také konkrétne útoky, ktoré by sa vyznačovali istou sústavnosťou, gradáciou, dlhodobosťou, intenzitou, bezcitnosťou, hrubosťou, že by napĺňali skutkovú podstatu zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, ale ani žiadneho iného trestného činu. Preto jej výpoveď nie je takým nevyvrátiteľným a objektívnym dôkazom, že by bola dostatočným podkladom na vznesenie obvinenia pre tak závažný zločin. Svedkovia tvrdenia poškodenej takmer v ničom nepodporili. Znalecký posudok nepotvrdil absolútne žiadny príznak týrania poškodenej. Žiadny iný priamy alebo nepriamy dôkaz neexistuje.

Rozhodnutím Okresného úradu Nitra, odbor všeobecnej vnútornej správy zo dňa 15.12.2014, právoplatné dňa 15.12.2014, bolo priestupkové konanie zastavené podľa § 76 ods. 1 písm. c) zákona č. 372/1990 Zb.

Zo spisu tunajšieho súdu sp.zn. 24P/100/2013 vyplýva, že navrhovateľka podala dňa 6.3.2013 návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k mal. deťom. Rozsudkom č.k. 24P/100/2013 - 141 zo dňa 21.2.2014 (právoplatný v časti rozvodu a zverenia detí dňa 14.3.2014) súd manželstvo účastníkov konania rozviedol a mal. L. a M. zveril do osobnej starostlivosti matky a mal. X. do osobnej starostlivosti otca.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Toto ustanovenie umožňuje súdu riešiť problematiku bezpodielového spoluvlastníctva manželov v prípade, ak jeden z bezpodielových spoluvlastníkov, teda z manželov, fyzicky alebo psychicky týra druhého manžela. Manžel, ktorý podal návrh na súd, musí preukázať, že došlo k psychickému alebo fyzickému násilliu, respektíve, že je tu hrozba takéhoto násillia aj v budúcnosti. Zákon zakotvil podmienku, že konanie jedného z manželov spôsobuje neznesiteľné spolužitie, čo treba chápať tak, že pomery v dome či byte druhému manželovi a jeho deťom či iným blízkym príbuzným bývajúcim v byte nedovoľujú byť pokojne užívať bez strachu o svoju osobu a bez strachu o život a zdravie ostatných členov domácnosti. Súd môže právo užívať dom alebo byt druhému manželovi obmedziť alebo ho môže z užívania úplne vylúčiť. Pokiaľ pôjde o obmedzenie užívacieho práva, treba to chápať tak, že súd jednak môže rozhodnutím určiť, ktorú časť domu prípadne, ak to bude možné ktorú časť bytu nebude môcť druhý z manželov užívať. Zakáže sa mu tým prístup do niektorých častí domu, avšak takéto obmedzenie bude možné uplatniť vtedy, ak to bude z hľadiska charakteru domu prípadne bytu možné. To znamená že musí ísť o dom, v ktorom by bol samostatný vchod do jedného z bytov či miestnosti. Pri vylúčení z užívania domu či bytu ide o pomerne veľký zásah do práv spoluvlastníka, avšak ešte väčšmi ako vlastníctvo treba chrániť zdravie a život druhého manžela, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom dome či byte. Obmedzenie užívania alebo úplné vylúčenie z užívania domu či bytu však neznamená, že je to navždy. Ak sa zmenia pomery, najmä pokiaľ pôjde o osobu druhého manžela, ktorý sa podrobil napríklad protialkoholickému liečbe a sú tu predpoklady na obnovenie spolužitia v dome či byte, môže súd na návrh niektorého z manželov zrušiť obmedzenie či vylúčenie z užívacieho práva druhého manžela.

Z vykonaného dokazovania nesporne vyplynulo, že účastníci v čase podania návrhu boli manželmi a pôvodne žili v spoločnej nehnuteľnosti (rodinnom dome) vo O. spolu s ich štyrmi deťmi B., nar. XX.X.XXXX, L., nar. XX.X.XXXX, X., nar. XX.XX.XXXX a M. nar. XX.X.XXXX. V priebehu konania

(uznesenie zo dňa 14.3.2013) bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým súd zakázal odporcovi vstupovať do rodinného domu súpisné číslo XXX, ktorý je postavený na pozemku parcelné číslo XXX/ X katastrálne územie X. O., zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX, do rozhodnutia vo veci samej. Následne sa do tohto rodinného domu vrátila bývať navrhovateľka a spolu s ňou tam zostali deti B. a mal. L. a M.. Odporca zostal bývať u svojej matky spolu s mal. X.. Účastníci boli v priebehu konania rozsudkom OS Nitra č.k. 24P/100/2013 - 141 zo dňa 21.2.2014 (právoplatný v časti rozvodu a zverenia detí dňa 14.3.2014) rozvedení a mal. L. a M. boli zverení do osobnej starostlivosti matky a mal. X. do osobnej starostlivosti otca.

Navrhovateľka sa domáhala vylúčenia odporcu z užívania nehnuteľnosti z dôvodu dlhodobého psychického a sexuálneho násillia, ktoré sa prejavovalo počas posledných osem rokov. Z vyšetrovacieho spisu a výsluchu svedkov, synov B. a L. vyplýva, že medzi manželmi naozaj boli hádky a nedorozumenia, ktoré vyplývali najmä z otcovej prchkej povahy a často boli kvôli zbytočnostiam. Boli svedkami toho, že otec asi 2 x dal matke facku, o iných napadnutiach nevedeli. Oni správanie otca nepociťovali ako týranie. Navrhovateľka tiež poukazovala na psychické týranie vo forme žiarlivostných scén a ponižovania, tiež ekonomické s tým, že nemala prístup k financiách a ani nemohla o spoločných financiách rozhodovať a sexuálneho v tom smere, že ju nútil k praktikám, ktoré jej nevyhovovali. Odporca sa zase bránil, že fungovali ako riadna bežná rodina s hádkami i konfliktami pri riešení bežných rodinných záležitostí, odmieta ekonomické násillie, nakoľko 20 rokov živil celú rodinu a v sexuálnej oblasti všetko robili so súhlasom navrhovateľky.

Navrhovateľka pri znaleckom vyšetrovaní uviedla, že prvé vážnejšie konflikty nastali, keď sa zamestnala v roku 2008, odporca bol prchký, keď ho niečo podráždilo správal sa agresívne, bol veľmi žiarlivý. Fyzicky ich nenapádal, iba raz stredného syna zbil, pričom s ním musela ísť k lekárovi. Odporca chcel od nej rôzne sexuálne praktiky, jej sa to nepáčilo, ale neodmietla ho. V súvislosti s konaním odporcu nevyhľadala žiadneho psychiatra, ale keďže to už nemohla vydržať, tak sa s deťmi odsťahovala. Znalec skonštatoval, že u navrhovateľky sa nenarušila sebaúcta, ani schopnosť vytvárať si a udržať si nové citové vzťahy. Jej adaptácia v pracovnom prostredí sa nezmenila. Pri konfliktoch svedkyňa pociťovala konanie manžela ako príkorie, sama sa mu však nevzoprela, skôr pasívne prijímala situáciu, neprotestovala.

Z výsluchu svedkyne W. N., sestry navrhovateľky, súd zistil, že ona s odporcom mala tiež konflikt, keďže jej dával sexuálne návrhy, ona ho odmietla a vyvrcholilo to pred 8 rokmi, keď sa ju pokúšal bozkávať a ona utiekla a napriek tomuto incidentu sa vrátil a navrhol jej, či s ním a jej sestrou nepôjde do trojky a odvtedy sa nerozprávajú. Ona sa dozvedela o jeho výbuchoch hnevu vždy dodatočne, sestra to vždy bagatelizovala, znášala jeho neprimerané nadávky. Až ku koncu jej povedala, že už to nemôže ďalej znáša, že nebude takto žiť. Svedok R. Z. iba uviedol, že sa dozvedel o rodinných problémoch účastníkov konania len náhodne, v čase, keď navrhovateľka s mal. M. bývali u jej matky a on tam náhodou prišiel na návštevu.

Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že návrh navrhovateľky v čase rozhodovania súdu nie je dôvodný. Je nesporné, že situácia v čase podania žaloby bola v rodine účastníkov tak napätá, že prinútila navrhovateľku opustiť spoločnú domácnosť a vyhľadať právnu i psychologickú pomoc. Od podania návrhu však uplynuli 2 roky, účastníci po celú túto dobu spolu nežijú a dokonca boli rozvedení. V súčasnosti komunikujú spolu len ohľadom starostlivosti o deti. Keďže účastníci sú rozvedení, v súčasnosti si majú vyporiadať BSM, ktorého súčasťou je aj predmetný rodinný dom. Aktuálna situácia medzi účastníkmi vyplýva aj z výsluchu ich syna L. J., ktorý uviedol, že "v minulosti, keď spolu rodičia bývali sa otec k matke správal zle, ale už si vstúpil do svedomia a ja si osobne myslím, že odkedy sa rozviedli, tak sa zmenil. Tá zmena je v tom, že už nekričí, nedovoľuje si veci čo predtým, v súčasnosti by si nič také nedovolil. Myslím si, že v súčasnosti matka z otca strach nemá, ale už mu neverí." Obdobne sa vyjadrujú aj ostatné deti, dokonca i mal. M. sa s otcom stretáva kedykoľvek. Z uvedeného vyplýva, že za posledné dva roky odporca značne zmenil svoje správanie, čo potvrdzujú aj deti účastníkov, navyše odporca sa aktívne zúčastňuje aj sedení u psychológa, ktorý mu pomáha vyrovnáť sa s aktuálnou situáciou. Sama navrhovateľka na ostatnom pojednávaní potvrdila, že v poslednom období nemá s odporcom žiaden problém, komunikujú spolu len ohľadne detí. Súd tiež poukazuje na výsledky vyplývajúce z vyšetrovacieho spisu ORP-61/OVK-NR-2013, kde týranie navrhovateľky odporcom nebolo preukázané a dokonca aj priestupkové konanie bolo zastavené. Rovnako súd poukazuje na závery znaleckého skúmania znalca Mgr. E..

S poukazom na uvedené súd nemal za preukázané, že v súčasnosti by bolo dôvodné vylúčenie odporcu z predmetnej nehnuteľnosti, keď navyše účastníci konania sú rozvedení, preto už nemôže dochádzať k navrhovateľkou uvádzanému sexuálnemu, ekonomickému, či psychickému ponižovaniu zo strany odporcu, keďže finančná i intímna oblasť u nich už nie je zachovaná. V prípade spoločného

bývania v uvedenej nehnuteľnosti do vyporiadania BSM si aj sám odporca musí uvedomiť, že akékoľvek neprijateľné správanie vo vzťahu k navrhovateľke ako jeho bývalej manželke, by mohlo byť opäť predmetom trestného či priestupkového konania, ktorým už odporca raz prešiel a psychicky ho veľmi vyčerpávalo preukazovanie svojej nevinu. Súd je toho názoru, že jednoznačne došlo k zmene pomerov v osobe odporcu, ktorý si uvedomil svoje neprijateľné správanie, už 2 roky sa podrobuje psychologickému liečeniu, preto má za to, že tu nie je hrozba agresívneho správania odporcu aj v budúcnosti. Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrh zamietol.

Právna zástupkyňa navrhovateľky v konaní navrhla vypočuť svedkov - Ing. B. O., ktorý je šéfom navrhovateľky a mal by sa vyjadriť k správaniu odporcu v čase rozvodového konania, keďže bol kontaktovaný zo strany odporcu, ďalej N. K., sesternicu navrhovateľky a W. V., matka navrhovateľky, ktoré sa tiež vedia vyjadriť k spolužitiu účastníkov. Právny zástupca odporcu navrhol vypočuť ako svedkov X. B., neter odporcu a to ku vzťahu účastníkov, B. M. k stavbe múrika deťmi v noci a W. J., ktorý je bývalý priateľ navrhovateľky, a s ktorým sa v súčasnosti stretáva a s tým je spojená jej nevera a tiež p. E., kolegu odporcu, ktorý videl navrhovateľku v parku s cudzím mužom dňa 2.1.2014, teda počas rozvodového konania, čím chce preukázať, že navrhovateľka mala mimomanželský vzťah a toto bol hlavný dôvod, prečo odporcu vylúčiť z užívania domu.

Tieto návrhy na doplnenie dokazovania výsluchom uvedených svedkov súd zamietol, nakoľko spolunažívanie účastníkov a správanie odporcu mal súd dostatočne preukázané z rozsiahleho vyšetrovacieho spisu a doterajšie zistenia a dokazovanie súdu úplne postačovalo pre rozhodnutie vo veci samej.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Súd má za to, že účastníci boli v konaní pomerne rovnako úspešní, nakoľko navrhovateľka sa domáhala vylúčenia odporcu z nehnuteľnosti, ktoré bolo v priebehu konania dôvodné, keďže súd o tomto vylúčení rozhodol predbežným opatrením. V konečnom rozhodnutí súd návrh zamietol, nakoľko má za to, že s poukazom na vykonané dokazovanie, v čase rozhodovania súdu už návrh dôvodný nie je. Preto v tejto časti navrhovateľka už úspešná nebola. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že úspech a neúspech účastníkov bol pomerne vyrovnaný, preto o náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Súd ďalej odporcu zaviazal na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 33 eur za návrh na zrušenie predbežného opatrenia zo dňa 10.1.2014, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením č.k. 14C/146/2013-188 zo dňa 1.4.2014, a ktorý súdny poplatok odporcovi doposiaľ nebol vyrubený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku **m o ž n o** podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha). Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.